

ПРОГРАМА

кандидата на посаду директора

Інституту металофізики ім. Г. В. Курдюмова НАН України

академіка НАН України, проф.

ОРЕСТА МИХАЙЛОВИЧА ІВАСИШИНА

Основне своє завдання бачу в збереженні всього позитивного в діяльності інституту з тим, щоб Інститут і надалі залишався одним із провідних центрів фізичної науки в Україні і зберіг гідне місце серед наукових установ Європи і світу, досягнуте за 70-річну історію фундаторами інституту, нашими вчителями і сьогоднішнім поколінням науковців. Основними здобутками інституту вважаю формування всесвітньо відомих наукових шкіл, творчу атмосферу (критичний, але водночас доброзичливий характер обговорення тематики і досягнутих наукових результатів), а також особливий моральний клімат, що базується на безумовному дотриманні принципів наукової етики, повазі до ветеранів і турботі про молоде поповнення. Все це створило незаперечний авторитет Інституту металофізики серед наукової спільноти не тільки в Україні, але і за її межами, чим ми всі, працівники інституту по праву гордимось.

В сучасних умовах повного ігнорування владою інтересів наукової спільноти зберегти завойовані позиції надзвичайно важко. Проблема не тільки в недостатньому рівні базового фінансування, але і в повній відсутності в державі інноваційного (і інвестиційного) клімату, що практично унеможливує застосування важливих і гостро необхідних державі розробок наших науковців.

Можливі два принципово різні варіанти подальшого функціонування інституту в умовах, що склалися:

1) **пасивний** – змиритись і чекати кращих часів. Певним лозунгом тих, хто так думає, є вислів **“як платять, так і працюємо”**. Логічним результатом такої еволюції інституту може стати втрата досягнутого рівня його результатів і наукової репутації. А там недалеко і до тези **“як працюють, так і платимо”**, яка, на жаль, і зараз все частіше використовується нашими недоброзичливцями.

2) **активний** – боротись всіма доступними і дозволеними законом способами за **можливість працювати якомога ефективніше і отримувати за це гідну винагороду і визнання**. Я завжди був і залишаюсь прибічником саме такого підходу до обов'язків керівника будь-якого рівня, і директора в першу чергу, що можливо, проте, лише при повній підтримці всього колективу. Оскільки шанси на суттєве збільшення базового фінансування мізерні, то єдино можливим методом такої боротьби залишається максимально активна участь інституту у вітчизняних і зарубіжних програмах різного рівня.

Моя програма базується на концепції **консервативного реформаторства** (термін не мій, введений авторами теорії неоконсервативного лібералізму), яка передбачає існування **незмінної (консервативної)** системи норм і традицій, сформованих історично і важливих для функціонування наукового колективу, проте не забороняє, або навіть вимагає його **реформування**, в залежності від конкретних обставин, наприклад, змін у законодавстві, державних пріоритетах чи фінансовому забезпеченні. Якщо буду обраний директором, планую свою роботу в наступних напрямках:

- актуалізація тематики, **вибір пріоритетних напрямів розвитку інституту** у відповідності до державних пріоритетів інноваційної діяльності, визначених Постановою Кабміну від

28.12.2016 р. №1056 (матеріали і вироби з них для авіабудування, медицини, військового призначення, наноматеріали і нанотехнології, ІТ-технології), але при **гарантованому збереженні наукових шкіл та їх поповненні здібною молоддю** (важливим є досягнення розумного **балансу між ветеранами і молодими науковцями у кадровій політиці**; продовження **структурної реорганізації з урахуванням вибраних пріоритетів і наявного резерву кадрів**;

- системна робота з **підготовки наукових кадрів**, починаючи з налагодження **цілеспрямованої взаємодії з університетами**, впровадження нової для академічної установи системи навчання в аспірантурі згідно отриманої ліцензії МОН, вивчення і впровадження досвіду інших установ щодо підготовки аспірантів спільно із зарубіжними науковими центрами; **забезпечення умов для кар'єрного зростання молодих науковців та їх стажування за кордоном**;

- укрупнення тематики, можливо, шляхом формування комплексних тем, які могли б служити основою для **крупних інноваційних проектів**, в першу чергу в рамках програм з оборонної тематики, медичного матеріалознавства, енергозбереження; майбутніх Державних програм “Сертифікація матеріалів спеціального призначення” та “Український титан” (наш інститут є одним із ініціаторів їх розроблення); посилення роботи в області **комерціалізації наших розробок** (каталог, постійне оновлення виставкової експозиції інституту, прямі контакти з виробничниками, участь у тематичних виставках, тощо);

- вдосконалення системи фінансування**, що склалася в інституті в умовах суттєвого дефіциту коштів, розроблення системи стимулів за успішну роботу підрозділів з цілеспрямованої підготовки наукових кадрів, участі в програмах різного рівня і відповідного отримання позабюджетних коштів, оновлення експериментальної бази чи її модернізації;

- взаємодія з Європейськими і світовими науковими структурами і прямі двосторонні зв'язки із зарубіжними науковими установами з метою **більш активної участі науковців інституту в програмах, які фінансуються ЄС (Horizon 2020), НАТО, УНТЦ, CRDF**;

- підтримання існуючого обладнання в робочому стані, придбання нового обладнання чи його модернізація; часткове використання для цього позабюджетних коштів, в першу чергу грантів НАТО, які дозволяють такі витрати; максимально можливе використання інструментальних можливостей наших партнерів;

- мінімізація витрат** на утримання інститутської інфраструктури, ретельна робота з підбору орендарів, бажано з числа можливих стратегічних інвесторів.

Моя багаторічна робота на посадах заступника директора з наукової роботи і, останніх п'ять років - директора так чи інакше стосувалась більшості зазначених напрямів. Тому програма носить еволюційний характер; революційних змін не планую. Не обіцяю “покращення вже сьогодні”, проте за повної консолідації зусиль колективу інституту завтра це може стати можливим.

Сподіваюсь на вашу активну участь і допомогу!